

SZENTMIHÁLYI

BÚZASZÖM

A Szeged-Szentmihályi Római Katolikus Plébánia Hírlevele

V. évfolyam

2008 Szent Mihály

SZENTJEINK ALAPOZTÁK MEG NÉPÜNK JÖVŐJÉT

Dr. Thorday Attila, plébános, az ünnepi szentmisén elhangzott beszéde

Krisztusban szeretett Testvéreim!

A bambergi dóm szobrai között szerepel az a lovasszobor, amely a hagyomány szerint Szent István királyt ábrázolja. A fiatal, koronás lovas tágra nyílt szemmel, félig nyitva felejtett szájjal néz előre, energikus tekintetéből a rácsodálkozás figyelhető meg. A hagyomány úgy tudja, hogy István, fiatal korában, a dóm előtt járva, úgy megilletődött annak szépségétől, hogy elfelejtett lováról leszállni, s így lóháton került be a templomba.

A pogány magyarság ismerte a hősiességet, a virtust, a kiválóságot, a fortélyt, de mindezt csak mások legyőzése, harcai árán érthette el.

A fiatal István király számára egy másféle szépség tárult föl, rácsodálkozó tekintetével most ezt az új szépséget fedezte fel. A székesegyház magasra ívelő tornyai Isten dicsőségét hirdetik, támpillérei az egyház szilárdóságát tanúsítják. A keresztény kultúra nem a pillanatnak dolgozik, a rombolás helyett épít, harsogó indulatok helyett csendben, maradandóan végzi munkáját.

Nem volt ismeretlen mindez az ifjú király előtt, hiszen Adalberttól, Asztriktól vagy a Velencéből jött Gellért püspöktől is ezt keresztény kultúrát tanulta. De itt a bambergi dóm láttán arra is rádöbbsent, amire 50–100 évvel azelőtt arra kalandozó, fosztogató ősei nem is gondoltak: Nem ki-fosztani kell a kolostorokat, hanem a szerzeteseket és művészeket hazánkba hívni, hogy a vallási és (ezzel mindig szorosan együtt járó) kulturális életet felvirágoztassák.

De nem csak arra volt gondja,

- hogy szerzeteseket telepítsen le az országban (bencés és bazilita regulájúakat egyaránt, vagyis akik a nyugati és akik a keleti keresztény hagyományokat őrzik! – ezzel is egyensúlyt teremtve)
- hogy az egyház életének előmozdítására (Szilveszter pápa engedélyével), mint apostoli jogú uralkodó, egyházmegyét alapítson,

– hogy törvénybe adja a templomépítés kötelességét (10 falu – egy templom), az Úr napjának megszentelését (aki pl. vasárnap szánt, vegyék el ökreit, amivel dolgozott) hanem arra is, hogy a távolról jött idegeneket és jövevényeket befogadja és védelmezze.

Amikor a magyar népnek az a híre van szerte a világban, hogy vendégszerető, a hontalanok és üldözöttek befogadója, akkor gondolnunk kell arra, hogy államalapító szent királyunk ültette belénk ezt az értéket, mondjuk ki bátran krisztusi értéket:

„Vándor voltam, üldözött voltam, és te befogadtál, éheztem és ennem adtál, ruhátlan voltam és felruháztál...” Bizonytal visszamehetnénk történelmünk régmúlt századaiba is, de ha csak a XX. század for-gatagos évtizedeit tekintjük, látjuk, hogy kis hazánk erejét felülmúlva segítette az üldözötteket: legyen az lengyel vagy zsidó, cigány vagy bosnyák: itt minden nép meghúzhatja magát: amink van, megosztjuk velük.

Mit jelent magyarnak lenni Szent István szellemében? Sok-sok szempontot felsorolhatnánk, hiszen mindannyiunkat megragad valami olyan érték, amire büszkék vagyunk. Engedtesék meg, hogy a mai napon kiemeljük államalapító szent királyunk nyitottságát, befogadókészségét minden iránt, ami értéket képvisel. Fontos

hangsúlyozni, hogy szilárd értékrend alapján döntött így vagy úgy; a jézusi példázat szavaival: bölcs embernek bizonyult, mert házát sziklára építette (a krisztusi hitet magáévá tette és érvényesíttette). Nem gondolta azt naivan, hogy minden, ami nyugaton van, azt tárt karokkal kellene fogadni. A misszionáriusokban azonban az éltető hit és virágzó keresztény kultúra követit tisztelte, az üldözöttekben, hontalanokban pedig magát Jézust ismerte fel.

915 évvel ezelőtt, 1083-ban történt, hogy László király ezen a napon emelte oltárra István csontjait, valamint fia Imré-

nek és annak nevelőjének, Csanád vármegye szentéletű püspökének, Gellértnek csontjait. A mai szokásokban és szóhasználatban ez a szentté avatásnak felel meg. Az Anyaszentegyház azért adja elénk a szenteket, hogy példaképet és égi pártfogót találjunk bennük. Életüket tanulmányozva nem nosztalgizunk, hiszen a történelem kereke nem fordítható vissza, legfeljebb hasonló helyzetek adódnak, amik között nekünk kell helytállnunk, hanem példaadó életükből erőt merítünk, hitünkben fakadóan pedig, a szentek közösségében bízva közbenjárásukat kérjük.

Így áll előttünk Szt. István, Szt. Imre, Szt. Gellért, és az Árpád ház három évszázadon át uralkodó dinasztiájának boldogjai és szentjei: Boldog Gizella, Boldog Kinga, Boldog Hedvig, Szt. László és Szt. Erzsébet és a vezeklést vállaló Szt. Margit: lelkületükkel és imáikkal *ők* alapozták meg népünk jövőjét!

Biztosak lehetünk abban, hogy manapság sem könnyebb, mint abban a korban: Eligazodni az ideológiák sodrában és világos látással, hűségesen az evangéliumi szűk ösvényen járni.

Szent István a pogány környezet, egyfajta újpogányság minket is megpróbál visszahúzni (legyen a technikai civilizáció lélektelensége vagy a fogyasztói társadalom biztosította önző kényelemszeretet).

Másrésről, érdemes fölfigyelni arra, hogy „rossz keresztényekkel” ő is találkozott (Konrád császár ellenségeskedéséről a történelem tudósít) de ebből Szent Királyunk mégsem azt a

következtetést vonta le, hogy hátat fordít a kereszténységnek, az egyháznak...

Befejezésül egy jól ismert történetet említenék meg első szent királyunk életéből. Imre fiát úgy neveltette, hogy utóda lehessen a királyi trónon. Már éppen társuralkodóvá akarta ki nevezni, amikor váratlanul, egy baleset következtében a fiú meghal. Szeretett fiáról és egyben a jövő zálogáról kellett fájdalmasan lemondania.

Dühönghetett volna, sőt elvethette volna Istenét, mondván: „Ezt érdemlem én?” De a csapás súlya a Gondviselésbe vetett bizalmát erősítette meg!

Ábrahám hitével indult el, hogy országát a Szűzanya oltalmára bízta. Eddig tervezett és szervezett, de most a hívő ember köteles hódolatával teljesen Istenre bízta magát és országát. Ábrahám példája jut eszünkbe, aki nemcsak hogy egyszülött fiát, de egyben az isteni ígéret hordozóját is kész föláldozni, vagyis visszaadni Teremtőjének, azzal a nagylelkű gesztussal, hogy „Isten majd gondoskodik”. Ábrahám a bizalomteljes hit példaképe – így olvassuk a Zsidókhöz írt levélben.

Nekünk, magyaroknak Szent István személyében van hasonló példaképünk!

Ezen a szép, ünnepnapon, miután földidéztek néhány mozzanatot országalapító, szent királyunk életéből, érdemes volna mindannyiunknak magába tekintenie, hogy miben legyen példaképünk és pártfogónk Szent István...

HitTANév

A hosszú nyári pihenés után ismét megnyílt az iskola kapuja, s megkezdődött a tanulás a diákok számára. A tanév kezdetével párhuzamosan szeptembertől a hittanórák is folytatódnak. Az elmúlt évhez hasonlóan idén is lehetőség lesz a tanulás mellett a játékokra is. A **hittanosok versenyeken** is összemérhetik majd tudásukat, amint azt tavaly is megtették (rajzverseny, méta-verseny).

A legkisebbeknek az óvodában lesz játékos hittan hétfőnként 13⁴⁵–14¹⁵ között. Mivel idéntől az iskolában nem indul az első két osztály, ezért az elsős és másodikos korú gyermekek számára vasárnaponként a 9 órakor kezdődő szentmisét követően tartunk hittanórát a plébánián. Ezen alkalmakra várjuk azokat a gyermekeket, akik Szegeden járnak iskolákba. Azon 3.

és 4. osztályosoknak, akik Szentmihályon járnak iskolába, a hittanóra hétfőnként 11⁵⁰–12³⁵-ig illetve 12⁴⁰–13³⁵ között lesz. Egyre többen vannak kisebbek közül is, akik Szegedre járnak iskolába, így a 3. és 4. osztályosok számára is tartunk hittant minden hétfőn délután (megbeszélés szerinti időben) a plébánián. A felső tagozatosok szintén a plébánián találkoznak: 5-6. osztályosok hétfőn 14³⁰-kor, a 7.-esek 15¹⁵-kor, a 8.-osok kedden 14³⁰-kor.

A **játékdélutánok** kéthetente szombat (október 11., 25., november 8, 29) délutánonként (14-től 17-óráig) folytatódnak a plébánián. Várunk ide mindenkit, aki szeret játszani, közösségekben lenni.

A sportolni (is) szerető fiatalok számára **métacsoportot** indítunk. Találkozásaink időpontja: minden vasárnap délután 15.30-kor.

Ettől az évtől lehetőség nyílik arra, hogy azok a gyermekek, akik igénylik, a plébánián készíthessék el a leckéjüket, segítséget kapjanak azokból a tantárgyakból, amiből esetleg nehézséggel küzdenek (**„tanulószoza és korrepetálás”**). Hétfőn és szerdán délután – a szintén pedagógus férjemmel – szívesen foglalkozunk itt a gyermekekkel, 14-17 óra között (igény szerint).

Azokat a fiatalokat, felnőtteket, akik kedvet éreznek a **német nyelv** elsajátításához, szerdánként szeretettel – az igény- és szintfelmérés miatt mihamarabb – várom a plébánia Közöségi Házába.

Szalainé Milasin Katalin, nyelvtanár és hitoktató

FEJEZETEK SZENTMIHÁLY KÖZÉPKORÁBÓL

3. rész

A falu birtokosai

A középkorban egy-egy település életét nagyban meghatározta a birtokosuk kiléte, amely nemcsak a birtoklástörténetükben volt fontos, hanem meghatározta a településekre kirótt szolgáltatások mennyiségét és minőségét is. Ugyanakkor a különböző rangokra való emelkedésüknek a lehetőségét is már mintegy előrevetítette. Ez utóbbi szempontból a legrosszabb helyzetben a nemesi birtokok voltak, míg az egyházi, de még inkább a királyi birtokokon fekvő települések helyzete valamivel jobb volt.

Szentmihály az egész középkor folyamán nemesi birtok volt. Az első név szerint ismert birtokosát – egy 1323-ban kiadott oklevélben említik – Szentmihályi Miklósnak hívták („vezetéknevének” eredetéről lásd a *Búzaszöm* előző számában írottakat!). Róla annyit sikerült a történészeknek kiderítenie, hogy a Dorozsma nemzetségbe tartozott. (Ezt a nemesi nemzetségnevet – *de genere Durusma* – a nemzetség ősatyjáról Dorozsmáról kapták e család tagjai. A Szegedtől Ny-ra fekvő „ősi fészek”, vagyis a mai Kiskundorozsma, ma is őrzi a nemzetségalapító nevét.) Jóllehet ez a nemesi klán nem számított a legelőkelőbbek közé a XIII. században, később országos befolyású nemzetség eredt belőle. Elképzelhető, hogy mielőtt ebből a nemzetségből a Szentmihályi-ág kialakult volna Szentmihály már a Dorozsma-nem birtoka volt, viszont erről biztos forrásunk nincs. Ahogyan arról sem, hogy a Szentmihályi-ág, hogyan is kapcsolódik a Dorozsma nemzetség családfájához. Az oklevelek adatainak köszönhetően községünk első birtokosainak három generációját ismerjük, viszont egy leányt (Mihály gyermekét: Margitot) kivéve csak a férfiak nevei maradtak ránk. Eszerint a fent is említett Miklós fiát Mihály-nak, az ő fiát Jánosnak hívták. Életükről semmit sem tudunk. Maga a Szentmihályi család rövid ideig maradt fenn, mivel Jánossal fiágon kihalt ez az ág. Az ő halálának időpontjáról nem tudunk biztosat, utoljára 1377-ben említették hivatalos okiratban.

Ezután Szentmihály birtokosai a Garai család tagjai lettek. 1408-ban Zsigmond király adománylevelében Garai Miklósnak és Jánosnak nagy mennyiségű földbirtokot adott, de ugyanebben a levélben megemlézték a már addig is tulajdonukban lévő birtokaikat is, közöttük falvunkat is. Már ez a tény is arra utal, hogy ennél valamivel hamarabb szerezhették meg lakhelyünk középkori elődjét, de egy másik 1478-ban kiállított irat alapján biztosak lehetünk abban, hogy 1398 előtt már a kezükön volt. Habár arról írásos forrásaink nincsenek, mégis bizonyos, hogy nem vásárlás, ha-

nem öröklés útján jutottak Szentmihályhoz. A Garai család ugyanis a Dorozsma nemzetség egy másik ága volt, és a középkori öröklés rendjének megfelelően, ha egy nemzetség valamelyik ága fiágon kihalt, akkor annak birtokait a nemzetség többi ága örökölte.

Maga a Garai-klán a Dorozsma-nem legelőkelőbb ágának számítottak, minthogy már a XIII. század végén tagjaik politikai pályafutásba kezdtek. Később, a XIV. század elején, mikor az ország trónjáért többen is harcoltak, a későbbi győztes (akkor még csak trónkövetelő) Károly Róbert pártjára álltak. Ezzel a lépéssel a politikai karrierüket alapozták meg, ugyanis később a család több tagja is magas pozíciót töltött be. Nem egy közülük báni (egy adott terület felett a király után következő ember a ranglétrán) méltóságot viselt,

de hárman egészen a nádorságig emelkedtek, amely már azt jelentette, hogy az egész királyság területén ők következtek a király után a politikai rangsorban. Garai Miklós 1375–1385, ifj. Garai Miklós 1402–1433 volt nádor. A harmadik személy Garai László volt e családból, aki idáig vitte a pályafutásában. Ő 1447-től töltötte be ezt a pozíciót, míg 1458-ban Hunyadi Mátyás meg nem fosztotta őt ettől a címtől. László leváltása, majd halála után a Garaiakat mellőzték a politikai porondon. Az ő fia Jób már nem töltött be magas hivatalokat, majd elhunytával a Garai család utolsó férfi tagja is sírba szállt.

Garai László címere

Garai Jób 1479-ben a halála előtt két évvel Szentmihályt (és néhány más birtokát is) eladta a lendvai Bánfi Miklósnak. Ezzel a lépéssel lakhelyünk kikerült a Dorozsma nemzetség és annak ágainak tulajdonából. Bánfi Miklós ugyan soha nem volt nádor, de mint követségi tag járt Itália földjén, amikor Hunyadi Mátyás számára megkérték Beatrix kezét (1474). Később kegyvesztetté vált.

Sajnálatos módon nem lehet pontosan megmondani meddig lehetett Szentmihály a Bánfiak kezén, de ettől kezdve a falu sűrűn váltott birtokost. 1502-ben már Benkovic János és Péter kezén találjuk. Nem sokkal később, 1505-ben már Horváth Péter és Mórícz Péter tulajdonát képezte Dorozsmával együtt, amivel akkor egy uradalmi birtokot alkotott. Egy 1522. évi tizedlajstrom alapján megkockáztatható az a kijelentés, hogy Szentmihály már Szeged városához tartozott. Szeged és a szomszédságában fekvő falvak 1543-ban kerültek török kézre, de feltételezhetően Szentmihály már az 1526-os pusztításnak áldozatul eset.

TAIZÉ, A „BÉKE SZIGETE”

Július elején életre szóló, felejthetetlen élményben volt részünk. Plébánosunk, Attila atya immár 13. alkalommal szervezett és vezetett zárandokutat fiatalok számára a franciaországi Taizébe. Testvéreimmel és sok szegedi fiatallal – köztük az egyetemi lelkésszel, Paffy atyával – együtt 52-en indultunk a 11 napos útra. Bár júniusban már volt egy előtárlkozóknk Röszkén, igazán csak a hosszas buszutazás során ismerkedtünk össze, s a közös élmények során szövődtek életre szóló barátságok.

Péntek este értünk abba a Salzburg közelében fekvő, a magas hegyek között levő kolostorba, ahol 2 éjszakát töltöttünk. A Betlehemi Kisnővérek remeteközössége bár a csöndes, imádságos életet választotta hivatásul, minket mégis szívesen láttak vendégül. Meglepetésünkre, magyar szerzetesnő is él közöttük, így német, francia és magyar nyelven végzett istendicséretükbe könnyen bekapcsolódhattunk, valamint meséltek hivatásukról, mindennapi életükről.

A szombati napon az 1500 m magas hegygerinceket járunk, s csodáltuk a teremtett világ lenyűgöző szépségét. (Bár csak egy vetített képes élménybeszámoló során a *Búzaszöm* olvasóinak megmutathatnánk az ott készített fényképeinket!)

Vasárnap este értünk Taizébe, e burgundiai falucskába, ahol a közel 100 szerzetesből álló ökumenikus közösség él. Annak idején, még teológiai tanulmányainak megkezdése előtt, Attila atya fél évet töltött itt. Elmondta nekünk, hogy miként a vándor is megáll a tiszta forrásvíznél, hogy szomját oltsa, s képes legyen útját folytatni, úgy ő is évről évre visszatér Taizébe, hogy erőt merítsen lelkipásztori szolgálatahoz. Ennek tapasztalatát kívánja megosztani velünk, amikor e zárandokutat szervezi számunkra.

A szerzetesközösség életét a betevő falatért végzett mindennapi munkájuk és a napi háromszori énekes imádságuk („ora et labora”) váltakozásának ritmusa határozza meg. E dolgozó és imádságos életbe – az egyhetes ifjúsági találkozó során – mi is bekapcsolódunk. Zsuzsi és Kati a mosogatást választottuk; bár a 2000 edény napenkénti mosogatása rabszolga-munka lehetett volna, ám lelkes hangulatban másfél óra alatt végeztünk vele. Különben Pisti a többszólamú

énekkar munkájába kapcsolódott bele, ami nem kevesebb szorgalmat és odafigyelést igényel!

Délelőttönként a Biblia egy-egy szakaszát tanulmányoztuk: mi egy amerikai szerzetes angol nyelvű gondolatébresztő előadását hallgattuk meg az amúgy nehezen érthető Jejenések könyvéből vett szakaszokról. Ezt követően kiscsoportokban osztottuk meg meglátásainkat, pl. arról hogy Jézus milyen tulajdonságokkal rendelkezik az aznapi szentírási rész szerint. Nem volt könnyű angolul szót érteni pl. a litván, osztrák és spanyol fiatalokkal, de végülis arra az elhártaozásra jutottunk, hogy a nyelvtanulást még komolyabban folytatnunk kell...

Taizében, maguk a szerzetesek is mintegy 25 nemzetből valók (köztük magyar is!), és különböző keresztény felekezetek hagyományait hordozzák. Emberfeletti feladatra vállalkozik mindegyikük, aki életre szólóan elköteleződik a Krisztustól tanult élet, a testvéri kiengesztelődés mellett. A nyáron szervezett ifjúsági találkozók hetente 2–3000 fiatalt vonzanak, különösen azért, mert mindenki keresi Isten arcát. Valóban, itt, a burgundiai dombvidék nyugodtságát sugárzó szépségében, az énekelt liturgia felemelő sodrásában, és a nemzetközi testvériség megtapasztalásában megtalálhattuk, Akit szívünk mélyén mindig is keresünk.

Mayer Zsuzsi, Kati és Pisti

Számítógépezés és TV-nézés helyett
mások szolgálata

72 óra kompromisszum nélkül

2007 márciusában több mint 1000 fiatal országszer-
te 106 projektet valósított meg a három nap alatt. Mi-
ben segíthettek a fiatalok? Idősek látogatása, tavaszi
takarításban segítség, kertészkedés, temető-takarítás,
játsszótér felújítás, óvoda udvarának takarítása stb.

Szentmihály fiataljai a lakóhelyünk takarítását végezték

2008 őszén, **október 24–26-án** újra lesznek fiata-
lok, akik az ország kisebb-nagyobb településein újra
szeretnék élni a 72 óra élményét. Ezért szeretnénk meg-
hirdetni ezt a lehetőséget a mi fiataljainknak is. Már
meglévő programokra is lehet jelentkezni, de új ötlete-
ket, terveket is elfogadnak a szervezők.

Az egyik szegedi koordinátor így látja a program cél-
ját: „Szeretném megmutatni, hogy a mai fiatalságban *igencsak*
sok lehetőség rejtőzik, csak bízni kell bennük és meg kell lépni
az első lépést, néha irányt kell mutatni. Egy kis lelkesítés, közös-
ségi háttér teremtés, utána minden megy magától és végül létre jön
közös munkánkból a Csoda. Szeretném, ha a 72 óra is ilyen lét-
re jött Csoda lenne.”

Az akcióról bővebben a szervező Ökumenikus Ifjú-
sági Iroda honlapján olvashatunk: [http://72h.oki-iro-
da.hu](http://72h.oki-iroda.hu)

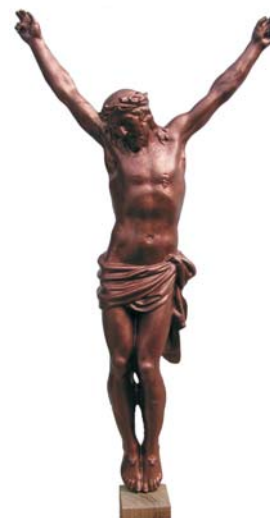
Plébániánk ifjúsági csoportja idén is bekapcsolódik
a kezdeményezésbe, és várják azon 14–30 éves fiatalok
jelentkezését, akik szívesen részt vennének egy kis kö-
zös munkában. A kihívás érdekessége abban áll, hogy
készségünket mutatjuk, hogy bármilyen szükséges szol-
gálatot elvállalunk másokért. A közös tevékenység kö-
zepette módunk lesz együtt ebédelni és egymást jobban
megismerni.

Jelentkezni Mayer Istvánnál lehet: **30/501-53-90**
vagy mayist@citromail.hu

TEMETKEZÉS SZENTMIHÁLYON

A Katolikus Egyház mindig tisztelettel temette el halot-
tait, hiszen az emberi test – így annak pormaradványai is –, a
„Szentlélek temploma” és sok kegyelem közvetítő eszköze
is volt. Ezt hintette meg a keresztvíz, és lett ezáltal Isten
gyermeké, ez fogadta magába szentáldozáskor az Úr testét,
ezt kente meg szentelt olajjal a püspök bérmáláskor, és
ugyancsak ezt jelöltük meg a betegek olajával a súlyos szen-
vedés idején és készítettük fel lelkét az örök életre.

A templomkertben kialakít-
ott urnatemető szabályzata a
Magyar Katolikus Püspöki
Kar által kiadott és 2001. janu-
ár 1-től érvényes Temetői Sza-
bályzat alapján készült, hogy
az elhunytak emléke méltó kö-
rülmények között őriztessék
meg és a tiszteletadás megfele-
lő legyen. A temetési helyek ki-
alakítása a templomkert építé-
szeti adottságainak megfelelő-
en történt. Egy urnafülkében
legfeljebb egy vagy két urna
helyezhető el, ha megfelelő
méretű urnában helyezik el a
hamvakat. Az urna méretéről
érdeklődni lehet a Plébánián.

Az urnatemető corpusa

Az urnafülkék vásárlásával, temetéssel kapcsolatos
ügyek a plébánia irodájában intézhetők. Az **egy- vagy két-**
személyes urnafülkék bruttó 140.000 és 190.000 forintos
ár közötti összegben válthatók, ami 30 évre rendelkezési jo-
got biztosít. A Plébániai Képviselőtestület határozata sze-
rint az idén megvásárolt urnafülkékre 30.000 Ft kedvez-
ményt biztosítunk, vagyis ez év december 31-ig már 110
ezer forintért is váltható sírhely.

A temetések időpontja a hozzátartozókkal való megbe-
szélés alapján történik. Ha egy napon két temetés lenne, leg-
alább 2 óra időközlet kell tartani. A temetés gyászmisével
kezdődik és a búcsúvételi szertartással és az urna elhelyezé-
sével folytatódik.

A temetési hely akkor nyitható fel, ha újabb temetés tör-
ténik, vagy a már elhelyezett urnát mégis máshova akarják
átvinni. Ez azonban csak a rendelkezési jogot szerző kéré-
sére vagy tudtával történhet.

Az urnafülkét fedő márványlapra csak név, (asszonyok-
nál leánykori név is), születési és halálozási évszám írható
fel, ezen kívül semmiféle egyéb nem kerülhet a fedlapra (pl.
fénykép, matrica, kisplasztika, stb.). A felirathoz szükséges
betűket a Plébánián vásárolhatják meg. Vágott virágot illet-
ve égő mécseset csak a kijelölt helyre tegyünk! A templom-
kerti temetkezési hely minden nap 7–19 óra között szaba-
don látogatható, hogy az elhunytakért imádkozzunk.

Dr. Thorday Attila, plébános

NOMÁD TÁBOR A BAKONYBAN

A *Búzaszöm* korábbi számában már hírt adtunk arról, hogy a Katolikus Ifjúsági Vezetőképző, – népies nevén „Hajszoló” – délföldi képzésének helyszíne a Szentmihályi Községi Ház. A 18 hétvégéből álló képzést 3 egyhetes tábor egészíti ki.

Vezetőink, Kati és Igor a lehető legváltozatosabb programot állították össze, és a legjobb példát adták arra, hogy miként szervezzünk gyerektábort rugalmasan, vagyis készüljünk fel B-tervvel, ha tervezett időtöltésünk egy részét elmosná az eső (miként az megtörtént). A tábor során megtanultunk jurttát, sátrat, zuhanyzót, latrinát építeni nomád körülmények között, megismerkedtünk a gyógynövényekkel, elsajátítottuk az elsősegélynyújtás képességét, fejlesztettük varró, faragó és egyéb kézügyességünket. Lehetőségünk nyílt egyedül, csendben rácsodálkoz-

ni a természet-adta gyönyörűségekre. Minden reggelünket zsolozsmával kezdtünk, és estéinket az egymásnak tartott tábortüzeink dobták fel. Az éjjeli őrökdedések – a minket körülvevő homályba burkolózó árnyaknak és vadállatoknak köszönhetően – külön élményeket nyújtottak. A természetben sok állattal találkoztunk, köztük vaddisznókkal is.

Ez a tábor kiváló lehetőséget nyújtott számunkra, hogy a Bakony közepén, távol a nagyvárosoktól, rácsodálkozunk a teremtett világ nagyszerűségére. Ráadásul a csoport tagjai is jobban megismerhették egymást.

Bauer Annamária

Kérjük minden utunkra Isten áldását!

Szent Kristófit a hagyomány alapján az utazók védőszentjének tartjuk. Ennek kapcsán, a július 27-én a plébános megáldotta a templom elé hozott járműveket: biciklit, autót, mezőgazdasági gépeket

Isten népe zarándokúton jár: ezt tapasztalhatták meg, akik augusztus 17-én hajnalban Mátraverebély-Szentkútra indultak

KEDVENC ÉNEKEM

Mit sem aggódok, nem féltem életem / csakhogy végigfussam a pályám, / s a feladatom teljesítem, / melyet Jézus bízott rám!

Sillye Jenő szavai ezek, melyeket egy fiatalon meghalt pap-barátja ihletett. Ő valóban úgy érezhette, hogy megtette azt, amit Jézus bízott rá.

Ilyennek képzelem el az igazi keresztényt. De vajon én ilyen vagyok-e? Elmondhatom-e én is hogy végrehajtottam a feladatot, amit Jézus bízott rám. Átadtam-e a hitet a gyerekeimnek, azt az igazi élő hitet, hogy ez az élet csak az örök élet előkészítése? Vagy pedig csak arra van gondom, hogy az evilági létet biztosítsam nekik. Ha eljön az a pillanat, amikor számot kell adnom életemről, mondhatom-e azt, hogy mit sem aggódok...

Tudok-e olyan nyugodt, higgadt lenni, mint Szent Pál, amikor közeledett vértanúsága, és ezt írja Timóteusnak címzett második levelében: „Az én véretem ugyanis nemsokára kiontják áldozatul, eltávozásom ideje közel van. A jó harcot megbarcolom, a pályát végigfutottam, bitemet megtartottam. Készen vár az igazság győzelmi koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja eljövését.” (2Tím 4,6-8) Kiolvasható-e ebből egy szemernyi csalódottság, reménytelenség?

„A kereszt majd áll üresen, / a test a földben megpihen, / ki egy volt veled a szenvedésben, / egy lesz veled a dicsőségben! / Ne félj hát!

Ezek a sorok jutottak eszembe, amikor II. János Pál pápa betegségről olvastam hónapokon át. Ez is az ő feladata volt: mutatni akarta, hogy a betegség, a szenvedés és végül a halál természetes tartozéka az életnek, amit nem kell elrejtteni. Nyilvános szenvedése vigasz lehet sok beteg ember számára, hogy nincs egyedül nyomorával. És az élethez tartozik a halál is. Az emberi méltóságot a halál perceiben is tiszteletben kell tartani. „Az orvosi műszerek intenzív használata olyan esetekben, amikor az ember végéhez érkezett, nem veszi figyelembe a természet Isten által megállapított rendjét” – írta két évvel ezelőtt egy pástorlevelében. És ez a rend azt jelenti, hogy a földi halál a túlvilági élet kezdete. Ezért utolsó üzenete hozzánk: „Derűs vagyok, legyetek ti is derűsek!”

A pápa szenvedésével kb. egyidőben halt meg egy távoli rokonom, Józsi bácsi. Hogy hívó volt-e, azt csak ő maga tudta, mert kívül ezt semmivel sem mutatta. Templomba nem járt, imádkozni sem látták, gyerekeit hitre nem nevelte. Az én felfogásom szerint hívó ilyen nem lehet. Kb. egy hónappal halála előtt esett ágynak. Lehet, hogy ez a hónap alatt már megfordult a fejében a gyónás, de úgy látszik, ezt nem mert megemlíteni családjának, és családja sem gondolt erre. Amikor azonban közeledni érezte halálát, mégiscsak papot kéretett. Felesége el is ment a plébániára, de a falusi pap, aki maga is beteg volt, épp az 50 kilométernyire lévő városi kórházba ment kezelésre, és csak másnap jött volna haza. Ekkor döbbsen rá a család a mulasztásra. Pánikszerűen próbálkoztak rokonoknak, ismerősöknek telefonálni, segítsenek akár a környékbeli településekről is papot keríteni, de egyik sem tudott eljönni. Józsi bácsi úgy halt meg, hogy nem tudta elvégezni a gyónását.

Nem azt akarom sugallni, hogy örök kárhozatra van ítélve, hisz Isten irgalmas is, de elgondolkodtatott e két ember halála közötti különbség: „Derűs vagyok...”, mert elvégeztem a feladatomat, amit Jézus bízott rám – illetve a pánikszerű futkosás a pap után.

*„Megjöttem, itthon vagyok, / nevetnek rám a csillagok,
Jézus fénye rámragyog, / várnak a szentek és az angyalok. / Örülj hát!”*

balu

A tegnap összegyűrt a mával...

A tegnap összegyűrt a mával,
S beszéltem az öreg körtefával,
Kibe a villám belecsapott.
Még csak nem is jajgatott.
Addigra vége volt már az aratásnak,
Pihenni kellene a kaszásnak.
Víg dalai szálltak a summásnak,
Készültek az aratási bála.

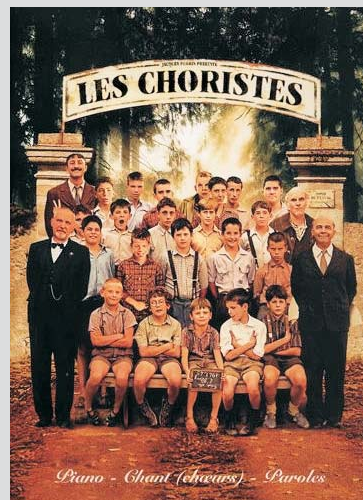
Közéjük ültem,
Hogy hallgassam a dalt.
Feledni a sok nyári vihart.
Szedtem szemét a sárga kalásznak,
Kenyerére gondoltam nagyanyámnak...

De, mint mikor a szikra kipattan,
Felugrottam, s csak szaladtam, szaladtam
Át a réten, s szülőházamhoz érve
Vettem csak észre:
Hűlt helye van már a régi kenyérnek.
Ma más kenyeret sütnék a pékek.
Nem hallik dala a cselédnek.
Summások sem lármázzák a tájat.
Minden elmúlt, mi rég szép volt

A tegnap bizony összegyűrt a mával...

Sántáné Kurunczi Mária

Filmklub indul a Közösségi Házban. Kéthetente megnéznénk egy erkölcsi, hitbéli értéket képviselő filmet, majd beszélgetünk róla. Hogy mikor és mely film megtekintésére találkozhatunk, azt általában a vasárnapi hirdetésben tesszük közzé, illetve a templomi hirdetőtáblán mindig olvashatjuk. Elsőként október 12-én, vasárnap 17 órakor vetítjük a **Kóristák** című francia filmet. Készüljünk arra, hogy utána – teázás keretében – még együtt maradunk meglátásaink megosztására!

Piano - Chant (chœurs) - Paroles

Bérmálkozás előtt és után

Azon középiskolás fiatalok, akik **még nem bérmálkoztak**, de életük nagy döntéseit szeretnék Isten Szentlelkének erejében bölcsen meghozni, és ezért kíváncsoknak bérmálkozni, jelentkezzenek nálam (pl. a vasárnapi szentmisét követően). Elbeszélgetünk arról, hogy milyen rendszerességgel és mikor ülünk össze.

Akik korábban **bérmálkoztak** (kb. 16-29 évesek), azok számára is volna javaslatom: vagy bekapcsolódnak az évek óta péntek esténként összejövő szentmihályi fiatalok csoportjába, vagy a most, újonnan formálódó ún. Antiochia-csoportba jelentkeznek, amely kedd esténként, kétheti rendszerességgel számukra indul, s ahol saját korosztályuknak megfelelő fiatalokkal találkozhatnak.

Felnőttek is érdeklődtek nálam – tudván, hogy többhelyütt is tartok bibliaórákat –, hogy miért ne lehetne Szentmihályon is hasonló. Nagy örömmre tehát ezúttal meghirdetem a felnőttképzést, aminek során a Szentírást közösen olvasva az életünket érintő kérdésekről beszélgethetünk. A vallási, hitbeli ismeretek bővítésére minden tudatosan élő felnőttnek igen nagy szüksége lehet, s ebben bizonyos én lehetek segítségükre; ami pedig a gyerekeknevelés, a családi élet, illetve a társadalmi szerepvállalásunk körüli tapasztalatok átadása, abban mindannyian segíthetjük egymást. Jelentkezni a vasárnapi szentmisét követően lehet, hogy a rendszeres találkozók megfelelő időpontját kitűzzük, s októberben végre elkezdődhessen a szellemi munka. Isten áldása kísérje mindannyiunk igyekezetét!

Dr. Thorday Attila, plébános

Szent Mihály napjához kötődő **templombúcsúnk**at idén szeptember 28-án, 10 órakor tartjuk. Az ünnepi szentmisén prédikál Ocsvai Grácián, ferences, Bp-Pasaréti plébános.

Templomunk búcsúünnepére többféle módon készülünk: sütés-főzés, nagytakarítás. Templomunk környékének rendbetételét plébániánk fiataljai vállalták szeptember 26 péntek 15 órától, melybe mások bekapcsolódását is várják.

Hagyomány szerint bűnbánati liturgiát is hirdetünk, hiszen a külső mellett a bensőnk, vagyis lelkünk nagytakarítását is elvégezzük. Személyes bűnvallomásra és feloldozásra nyílik lehetőség pénteken 16³⁰-kor a templomban (előkészületi segítségül elővehetjük a *Búzaszöm* nagyböjti számát).

A szentmise után kerül sor a kiállított termények megáldására illetve az urnatemető felszentelésére..

Dr. Thorday Attila
plébános elérhető a szentmisék előtt és után a templomban, és a 30/530-6201 telefonszámon.

Anyakönyvi hírek 2008. június–2008. szeptember

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK

Június: Hajnal Kristóf
Körtvélyesi Zoltán
Július: Takó Valentin László
Augusztus: Beláz Marcell
Szeptember: Balázs Zétény László

ELHUNYTAK

Június: Virág Istvánné Kószó Ilona
Július: Tombác Istvánné Ábrahám Piroska
Augusztus: Tanács Dezső
Börcsök Imréné Németh Franciska
Kazi Jánosné Terhes Rozália

A Szentmihályon élő **jubiláns házaspárokat** (5, 10, 15, 20, 25... éves) a november 16-i szentmisén köszöntjük.

Hívjuk és várjuk mindazokat, akik itt kötöttek házasságot, és azokat is, akik ugyan más templomban esküdtek egymásnak hűséges szeretettel, de azóta lakóközösségünk tagjai lettek. (Őket arra kérjük, hogy legalább egy héttel előbb jelentkezzenek a sekrestyében)

A gyerekek október 5-i elsőáldozásának előestéjén, szombaton 19 órakor **énekes imádságot** tartunk a templomban azon fiatalok vezetésével, akik júliusban Taizében jártak (lásd a 4. oldalon olvasható cikket). Szép alkalom ez arra, hogy mindannyian imádságos lélekkel készüljünk az ünnepre.

Az elsőáldozó gyerekek szüleit megbeszélésre várja a plébános a búcsú napján 17 órára.

A plébános távollétében a **temetéssel, harangozással** kapcsolatban bizalommal keressék Fejes Ferencet a Hasító u. 6 szám alatt vagy telefonon: 06-20-562 8557, aki a megyéspüspöktől engedéllyel rendelkezik temetés végzésére és áldoztatásra.

A szentmisék rendje a búcsú napjától húsvétig

Vasárnap 9 órakor
Kedd, szerda, csütörtök: 17 óra

A Szeged-Szentmihályi Római Katolikus Plébánia Értesítője.

Kiadja: a Szeged-Szentmihályi Római Katolikus Plébánia
● 6710 Szeged, Palánta u. 2. Tel.: 62/427-466 ● <http://szeged-szentmihaly.plebania.hu> ●
email: thorday@gmail.com ● Felelős kiadó: Dr. Thorday Attila plébános
● Nyomtatás: SIGILLUM 2000 Bt., Kőkörscsin u. 17.